

Furtwangeni élménybeszámoló

A városról illetve, az iskoláról rengeteg információ található a többi diák beszámolóiban. Én inkább a személyes élményekről valamint az általam készített projektről írnék.

A nevem Goller Csaba, a 2004/05 –ös tanév első félévét töltöttem Németországban.

A szemeszter egy kéthetes intenzív német tanfolyammal kezdődött, ami remek lehetőséget adott, hogy az ugyancsak külföldi diákokkal ismeretségeket köthessünk. A tanfolyamok után általában minden nap volt valami elintéznivaló (bank, városháza...). A tanfolyam remekül felépített volt, a két hét után mindenki fejlődött annyit, hogy megérhessen alapvető dolgokat. Bár a tanárnő csak németül beszélt, ha nagy értetlenség követte mondanivalóját besegített pár angol szóval, hogy egy kis fényt varázsoljon szemünkbe. Függetlenül attól, hogy Németországban voltunk az egymásközi kommunikáció angolul folyt.

A projectem az egyetem kísérleti atomreaktorával készítettem. Mivel én voltam az első, aki hasonló dolgot csinált, nem álltak rendelkezésemre a mérési jegyzőkönyvek, illetve a reaktor használati utasításának angol példányai. Feladataim egyik része volt egy 20 oldalas német leírás lefordítása angol nyelvre. Természetesen rengeteg segítséget kaptam tanáraimtól. Heti két napot töltöttem a reaktornál, a többi napomat angol, német és spanyol nyelvórák töltötték ki.

A méréseimet az egyik német diák hasznosította diplomamunkájában. Annak ellenére, hogy abban a tudatban mentem ki, hogy majd angolul fogom tanulmányimat folytatni, ez csak részben történt. Az elméleti oktatóm, illetve tanácsadómd rendkívül jó nyelvtudással rendelkezett. Ellenben a gyakorlati oktatómmal kénytelen voltam németül kommunikálni, eleinte ez elég érdekes volt (mivel némettudásom elég felületes). Bár ha nagyon értetlenül néztem pár angol szóval világosabbá tette mondanivalóját. Amikor már belejöttem a reaktor kezelésébe, ezek az apró problémák megszűntek.

A kialakult baráti társaságot leginkább az első két hét határozta meg, és mivel abban az időben nem sok német volt még ott, így a későbbiekben is megmaradt köztünk a távolság.

A város az én meglátásom szerint nem sok szórakozási lehetőséget foglal magába, és a közlekedés is elég komplikált. Mivel pályaudvara nincs, így csak buszozni lehet.

A legközelebbi nagyvárosba csak átszállással lehet eljutni.

Van a városban két kocsmá, ami nem igazán a magyar árakhoz van tervezve. Leginkább egy nonstop boltot hiányoltunk sokat. Az én kintlétem alatt 12 magyar volt ott. Talán ez néha egy kicsit a nyelvtanulás hátrányára vált.

Azt kell mondjam, hogy a kint szerzett élettapasztalatot, illetve barátságokat többre értékelem mint a kint szerzett tudást. Nyilván nem haszontalan tanulás szempontjából a kint töltött félév, de ha az elmúlt félév jut az eszembe, nem az iskolában töltött percekre emlékszem, hanem a barátokkal töltött vidám órákra.

A kinti lehetőségekről, előkészületekről, illetve bármilyen Furtwangennel kapcsolatos témában ha esetleg kérdéseitek adódna, elérhetőségem:

csss@netposta.net

+36-30-2532617

Az egyik szokványos péntek este.

Stuttgarter Sörfesztivál a vidámparkban.

Egy kicsit megszomjajztunk, szintén a sörfesztiválon.

Még egy szokványos vidámság...
Természetesen a képeket a személyiségjogok határozott figyelembevételével válogattam.
(Elég nehéz volt....)